

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 14/06
08.02.2006. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Војимира Цвијовића, председника већа, Браниславе Апостоловић, Јованке Кажих, Миломира Николића и Мирјане Грубић, чланова већа, у парници тужиоца АА, против тужених Републике Хрватске, коју заступа Државно одвјетништво Републике Хрватске из Загреба, Града Загреба, Републике Србије, коју заступа Републичко јавно првобранилаштво из Београда и Града Београда, кога заступа Градско јавно правобранилаштво из Београда, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Окружног суда у Београду Гж.4730/04 од 29. децембра 2004. године, у седници већа одржаној 8. фебруара 2006. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Окружног суда у Београду Гж.4730/04 од 29. децембра 2004. године.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Првог општинског суда у Београду П.3672/03 од 14. јануара 2004. године, Први општински суд у Београду се огласио ненадлежним за поступање по тужби тужиоца у односу на Републику Хрватску и Град Загреб и тужбу тужиоца у односу на Републику Хрватску и Град Загреб одбацио.

Одлучујући о жалби тужиоца Окружни суд у Београду је решењем Гж. 4730/04 од 29. децембра 2004. године жалбу одбио као неосновану и првостепено решење потврдио.

Против решења Окружног суда у Београду тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијано решење у смислу одредбе чл. 400. у вези са чл. 386. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија тужиоца није основана.

Тужилац је у тужби од 31.8.1990. године тражио да се обавезу тужени Република Хрватска, Град Загреб, Република Србија и Град Београд, да му солидарно надокнаде материјалу и нематеријалну штету зато што је више пута на незаконит начин лишен слободе, чиме су кршена његова права, а што је основ за досуду тражене штете.

Решењем од 14.1.2004. године првостепени суд се огласио ненадлежним за поступање по тужби тужиоца у односу на Републику Хрватску и Град Загреб и тужбу у односу на Републику Хрватску и Град Загреб одбацио. Другостепени суд је прихватио разлоге првостепеног суда и жалбу тужиоца одбио а првостепено решење потврдио.

Одредбом чл. 26. ЗПП-а у погледу надлежности југословенских судова за суђење странцима који уживају имунитет у СРЈ и за суђење страним државама и међународним организацијама важе правила међународног права. У случају сумње о постојању и обиму имунитета, изјашњење даје савезни орган надлежан за послове правде. Норма о међународној надлежности суда Државне заједнице Србије и Црне Горе које су садржане у одредбама чл. 46. и чл. 50. до 53. Закона о решавању сукоба закона са прописима других земаља, прописано је између осталог да надлежност домаћег суда постоји када тужени има пребивалиште, односно седиште у СРЈ или када је штета настала на територији СРЈ.

Из наведених законских прописа произилази да је искључена надлежност домаћег суда у случају када се ради о спору о вануговорној одговорности за штету а седиште туженог се налази на територији стране државе. Имајући у виду да се у конкретном случају ради о бившој Републици СФРЈ, која има свој правни субјективитет и која је међународно призната 15. јануара 1992. године, то је правилном применом одредбе чл. 16. ст. 3. Закона о парничном поступку првостепени суд се огласио ненадлежним и укинуо спроведене радње у поступку и тужбу тужиоца у односу на Републику Хрватску и Град Загреб одбацио.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу одредбе чл. 400. ст. 4. и чл. 393. ЗПП-а ревизију тужиоца одбио као неосновану.

На основу одредбе чл. 491. ст. 4. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 125/2004 од 22.11.2004. године, ступио на снагу 23.2.2005. године) Врховни суд је одлучио о ревизији по правилима парничног поступка која су важила до ступања на снагу наведеног Закона.

Председник већа-судија,

Војимир Цвијовић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

сд